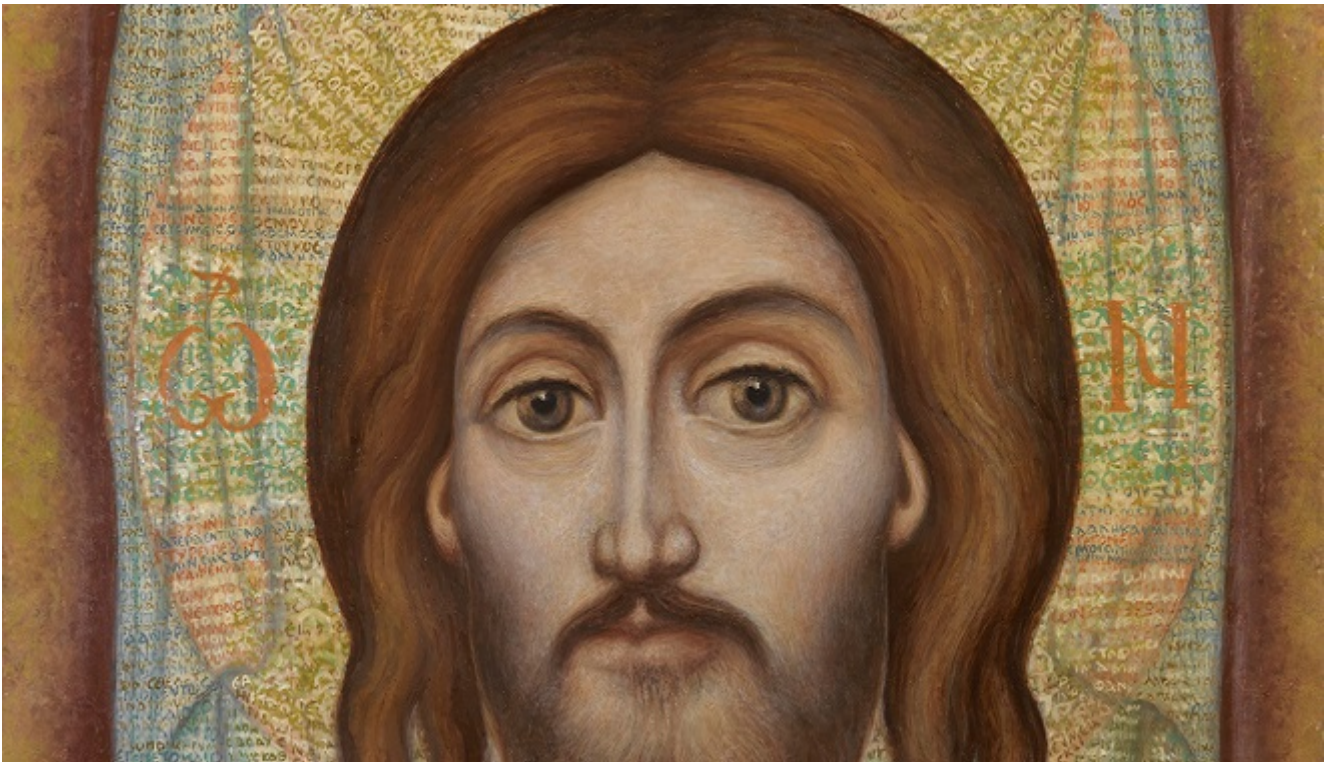

Η Αχειροποίητη Μορφή του Ενανθρωπήσαντος Λόγου αναμέσον της γραφής του ευαγγελικού Του λόγου και διαμέσου του ησυχαστικού Φωτός της Μεταμορφώσεως

[Πολιτισμός](#) / [Αγιογραφία](#) / [Θεολογία της εικόνας](#) / [Ψηφιακή Βιβλιοθήκη](#)

[Κώστας Λουδοβίκος, Εικαστικός και Ιστορικός Τέχνης](#)

Η εκκλησιαστική εικονογραφική παράσταση με τον τίτλο: Το Άγιον Μανδήλιον, αναφέρεται στην αχειρότευκτη τύπωση της Μορφής του Προσώπου του Χριστού, την οποία πραγματοποίησε ο ίδιος ο Κύριος θαυματουργικώς, επάνω σε ένα τετράδιπλο ράκος. Σταλμένο με τον ζωγράφο Ανανία, ως ευλογία προς τον βασιλιά της Εδέσσης Αύγαρο, ο οποίος για λόγους προσωπικής του υγείας και από θείο πόθο παρακινούμενος, επιθυμούσε να προσκαλέσει τον Ιησού Χριστό στην επαρχία του και να συναντηθεί μαζί Του, το Ιερό και Άγιο αυτό Μανδήλιο έχει τις θαυμαστές του ιστορικές περιπέτειες. Και η εκκλησιαστική μνήμη τιμά, στις 16 Αυγούστου, το γεγονός της «Εξ Εδέσσης ανακομιδής της αχειροποίητου Εικόνας, ήτοι του Αγίου Μανδηλίου».

Παρόλα αυτά, μέσα σε αυτήν την υπεροχική Αυτοεκτύπωση της Μορφής Του, ο Ενανθρωπήσας Λόγος του Πατρός εμπερικλείει όντως ακένωτους και μοναδικούς θησαυρούς θεοκοινωνίας και θεανθρωποκοινωνίας, οι οποίοι δεν έχουν ιστορικά εξαντληθεί, αλλά είναι δυνατόν να αξιοποιηθούν περαιτέρω, ακόμη και σήμερα μέσα στην Εκκλησία, τόσο στον καθαρώς δημιουργικό χώρο της εικονογραφικής και αγιογραφικής τέχνης και της συνολικής λατρευτικής διακονίας, όσο και στον χώρο της Θεωρίας των Εικόνων, δηλαδή της Εικονολογίας, αλλά και στα πεδία της Θεολογίας, σε σχέση ιδίως με την νηπτική εμπειρία της πράξης και της θεωρίας του Ησυχασμού και της προσευχής.

Διότι, όπως με χειροποίητο τρόπο, μέσα στην Ενέργεια της Αγάπης Του για τον άνθρωπο, ο Θεός «Σαρκή περιγράφεται» και υπερφυώς εξεικονίζεται και μορφώνεται κατά το ανθρώπινον, εντός της παναγίας μήτρας της Θεοτόκου, ομοίως ποιεί υπερφυώς και το γεγονός της εξεικονίσεως της αγίας όψης του Προσώπου Του, επάνω στο τετράδιπλο Μανδήλιο του Αυγάρου. Και όπως αρρήτως, εν Χάριτι Ακτίστω τυπώνει την εικόνα της Μορφής Του επί μιας υφασμάτινης οθόνης, έτσι, εν αποκρύφω, εξέρχεται από τα άθικτα σουδάρια και καταλείπει αδειανά τα σάβανα και τα οθόνια της ταφής Του, και ομοίως πάλι, κλεισμένων

των θυρών, εισέρχεται και εξέρχεται, μετά την Ανάστασή Του, στον τόπο των συναγμένων μαθητών Του.

Και μέσα από όλους αυτούς, και άλλους πολλούς ακατάληπτους δρόμους, ο παντεχνήμων Λόγος του Πατρός, οικοδομεί και πληροφορεί και συγκροτεί, εν Πνεύματι Αγίω, το Μυστήριο της Εκκλησίας. Και το Μυστήριο της Εκκλησίας είναι το «Μυστήριον Χριστού», μέσα στην Σάρκα του Σώματος του Οποίου, «ο Θεός ενηθρώπισεν», ώστε ο άνθρωπος να δύναται εν Αυτώ να θεούται. Έτσι, είναι μέσα στο Θεανθρώπινο Σώμα, μετεχόμενο εν τοις εκκλησιαστικούς μυστηρίοις, όπου συντελείται το μέγα Μυστήριο, αεί και εν πάσι, της Αυτού (του Θεού) ενσωματώσεως. Και μέσα σε Αυτήν την Αγία Σάρκα του Νέου Αδάμ Ιησού, φανερώνεται, θεάται και βλέπεται, τη δυνάμει του Αγίου Πνεύματος, ο νέος εν Χριστώ άνθρωπος, αλλά κυρίως αποκαλύπτεται Αυτός ο Δημιουργός και Αναδημιουργός, ο Ζωοποιός και Θεοποιός μας Θεός.

Θεώσας το ανθρώπινο πρόσλημμα και Ενανθρωπήσας, ο Λόγος του Πατρός μας επισκέπτεται, έρχεται «εις τα ίδια», έρχεται μέσα στην Ιστορία και μας ανα-καλεί, και φανερώνει και παρέχει αυτό που η πείρα της Εκκλησίας διαλαλεί έτσι: «ο ήν απ' αρχής, ο ακηκοάκαμεν, ο εωράκαμεν τοις οφθαλμοίς ημών, ο εθεασάμεθα και αι χείρες ημών εψηλάφησαν, περί του λόγου της ζωής, και η ζωή εφανερώθη και εωράκαμεν και μαρτυρούμεν και απαγγέλλομεν υμίν την ζωήν την αιώνιον».

Η θεμελιακή αυτή εμπειρία και ο συνακόλουθος τρόπος βίωσης και ομολογίας αυτής της εμπειρίας, περιγραφόμενη με τέσσερα οράσεως σημαντικά ρήματα, από την χριστιανική Εκκλησία, μας αποκαλύπτει την μεθεκτικώς θεο-οπτική και πνευματικώς θεο-απτική καρδιά της θεολογίας. Εάν το «κατ' εικόνα» της πλάσεως του ανθρώπου, αφορά την θεοποίητη Εικόνα της Υποστάσεως, δηλαδή το θεμέλιο επάνω στο οποίο οικοδομείται, «καθ' ομοίωσιν» του Θεού Λόγου και της Αγίας Τριάδος, αυτή η υποστατική ανά-πλασις του ανθρώπου, τότε η αχειροποίητη και θεοποίητη Εικόνα της Αυτοεξεικονίσεως της υποστατικής Μορφής του Ιησού Χριστού, επάνω στο μανδήλιο, αποτελεί την Εικόνα - Πηγή όλων των υποστατικών εξεικονίσεων και των εικονογραφικών παραστάσεων της μορφής του Χριστού, της Θεοτόκου και πάντων των αγίων μέσα στην Εκκλησία.

Εννοούμε έτσι εδώ, σύμφωνα και με την θεωρία του αγίου Μαξίμου περί τον άκτιστο λόγο της οράσεως, τον θεμελιακό σύνδεσμο και τον κομβικό τόπο της ορατότητας, η οποία βεβαιώνει το γεγονός της θείας Παρουσίας, υποδέχεται την λειτουργία της ησυχαστικής και αποκαλυπτικής Μεταμορφώσεως και κληρονομεί την δυνατότητα της μεθεκτικής Θεοπτίας, μέσα σε όλη ακριβώς την Θεανθρώπινη Πραγματικότητα. Συγκροτείται μια ολόκληρη ακολουθία τρόπων συνάντησης Θεού και ανθρώπου. Από την απλή συνακρόαση και την μυστική συνομιλία,

μεταβαίνουμε στην κοινωνία της ορατής και απτής παρουσίας, και στην θεωρία της θεοπτικής αποκαλύψεως. Και στην συνέχεια εισερχόμαστε στη πλήρη κοινωνία της Θείας Ενσαρκώσεως του Λόγου και Θεού και στην μεθεκτική, προσωπική και εκκλησιαστική, λειτουργία της «Αυτού Ενσωματώσεως», η οποία ενεργείται, δια της Χριστού Σταυρώσεως και Αναστάσεως, μέσα στην εν μετανοία και προσευχή και θεανθρωπίνη κοινωνία διαμένουσα καρδιά της Εκκλησίας, ως κενωτικό και ζωτικό Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας.

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](#)

<http://bit.ly/2sTXiof>